

In memoriam
FRANCISCO FERNÁNDEZ BUEY

Francisco Fernández Buey (Palencia, 1943–Barcelona, 2012), amic, historiadore de les idees, filòsof i catedràtic de filosofia moral i política de la Universitat Pompeu Fabra, i un dels membres del nostre Consell Assessor que no va dubtar en fer-nos costat, va morir el passat 25 d'agost de 2012. L'any 1961 va arribar a Barcelona per desenvolupar els seus estudis universitaris de Filosofia i Lletres. Dos anys més tard ja entraria a l'organització universitària del PSUC i entre el 1965 i 1966 contribuiria a la creació del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona. El Paco durant tota la seva vida ha estat una persona compromesa amb unes idees per les que ha treballat des del carrer, la universitat i tots aquells espais on ha pogut fer política tal com ell l'entenia, com a l'ètica d'allò col·lectiu de la que tant bé ens va parlar a obres com *Ética y filosofía política* o *Poliética*. Des de la seva tesi doctoral *Contribución a la crítica del marxismo científico a Marx (sin ismos)* podem llegir les seves aportacions a l'anàlisi de socialismes, marxismes i comunismes. Les seves constants aproximacions a Antonio Gramsci van fer possible llibres com *Leyendo a Gramsci*, del que podem buscar els seus orígens a *Ensayos sobre Gramsci*. Les seves contribucions a la incorporació de la situació ecològica al nostre planeta començaren en revistes com *El Viejo Topo* o *mientras tanto* a finals dels anys setanta, buscant la intervenció ràpida i després arribarien les publicacions en les que sempre estaria present, podem destacar el projecte de *Ni tribunos. Ideas y materiales para un programa ecosocialista* i *Trabajar sin destruir. Trabajadores, sindicatos y ecologismo*, tots dos amb Jorge Riechmann. I també la incorporació dels moviments socials durant la segona meitat del segle XX a la reflexió i la història de l'emancipació col·lectiva, ho va fer també amb el mateix Jorge Riechmann a *Redes que dan libertad*, tot i continuar durant el canvi de segle amb voluntat de reflexionar sobre l'altermundisme a *Por una globalización alternativa*. El Paco, de les diferents disciplines que va conrear, tenia especial estima a la història de les idees i això es pot veure en totes les seves obres. Potser en aquest àmbit hauríem de destacar *La gran perturbación. Discurso del indio metropolitano*, *Utopías e ilusiones naturales* o *Por una universidad democrática*. Aquest darrer llibre, com moltes altres de les seves intervencions i elaboracions, són contribucions imprescindibles per obtenir un coneixement històric del temps que ell va viure. Des de *SEGLE XX*, amb aquest petit recordatori, li volem retre un homenatge públic, que es suma a tots els que s'han produït i es produiran. La seva bondat, dignitat i excel·lent predisposició a tota proposta el fa ser una persona molt estimada. La seva saviesa, lucidesa i compromís el fa ser algú a qui trobarem molt a faltar.